Curs 10

Transformarea modelelor în cod

Suport de curs bazat pe B. Bruegge and A.H. Dutoit
"Object-Oriented Software Engineering using UML, Patterns, and Java"

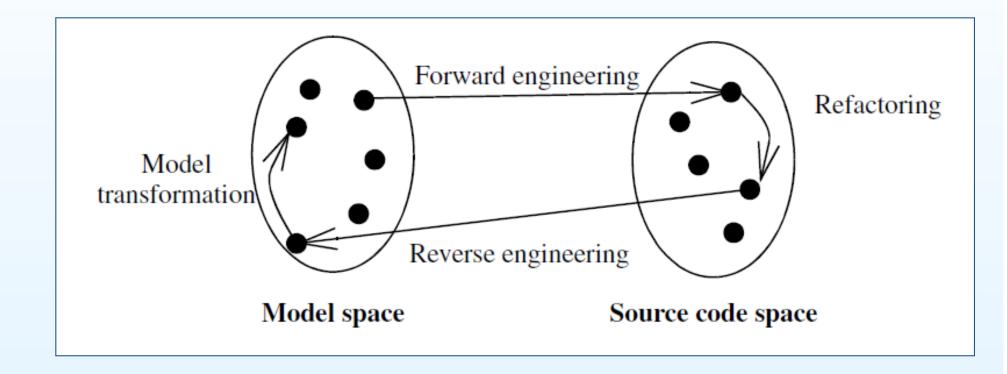
Modele şi transformări

- O transformare are drept scop îmbunătăţirea unei caracteristici a unui model (ex.: modularitatea), cu păstrarea celorlalte proprietăţi ale acestuia (ex.: funcţionalitatea)
 - O transformare este, de obicei, localizată, afectează un număr relativ mic de clase/atribute/operaţii şi se execută într-o succesiune de paşi mărunţi
- Astfel de transformări caracterizează preponderent activităţile legate de proiectarea obiectuală şi implementarea sistemului
 - Optimizare îndeplinirea cerințelor legate de performanța sistemului, prin
 - reducerea multiplicității asocierilor, pentru a creşte viteza interogărilor
 - adăugarea unor asocieri redundante, pentru eficiență
 - introducerea unor atribute derivate, pentru a îmbunătăţi timpul de acces la obiecte
 - Reprezentarea asocierilor implementarea asocierilor în cod folosind (colecţii de) referinţe
 - Reprezentarea contractelor descrierea comportamentului sistemului în cazul violării contractelor, folosind excepţii
 - Reprezentarea entităților persistente maparea claselor la nivelul depozitelor de date (baze de date, fisiere text, etc.)

Tipuri de transformări

- Transformări la nivelul modelului (eng. model transformations)
 - Operează pe un model, au ca şi rezultat un model
 - Ex.: transformarea unui atribut (atribut adresă, reprezentată ca şi string) într-o clasă (clasa Adresă, cu atribute stradă, număr, oraș, cod poştal etc.)
- Refactorizări (eng. refactorings)
 - Operează pe cod sursă, au ca şi rezultat cod sursă
 - Similar transformărilor la nivelul modelului, îmbunătăţesc un aspect al sistemului, fără a-i afecta funcţionalitatea
- Inginerie directă (eng. forward engineering)
 - Produce un fragment de cod aferent unui model obiectual
 - Multe dintre conceptele de modelare (ex.: atribute, asocieri, signaturi de operaţii) pot fi transformate automat în cod sursă; corpul metodelor, precum şi metodele adiţionale (private) sunt inserate manual de către dezvoltatori
- Inginerie inversă (eng. reverse engineering)
 - Produce un model, pe baza unui fragment de cod sursă
 - Utilă atunci când modelul de proiectare nu (mai) există sau atunci când modelul şi codul au evoluat desincronizat

Tipuri de transformări (cont.)

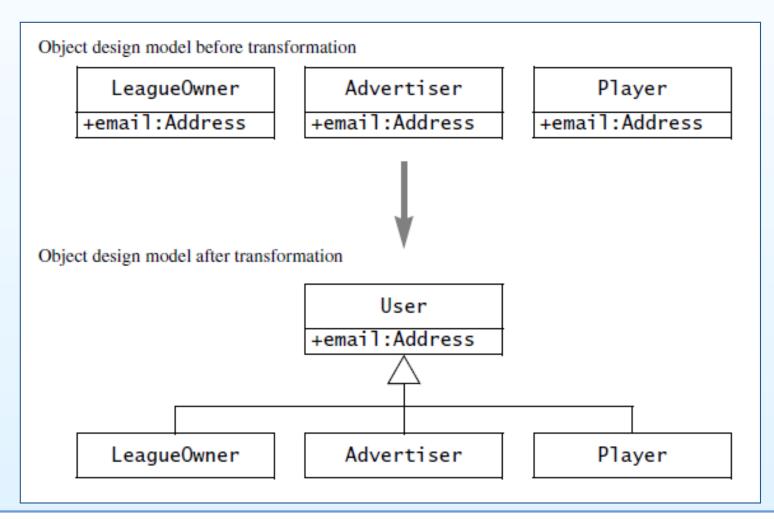

Transformări la nivelul modelului

- O astfel de transformare este aplicată unui model obiectual şi rezultă într-un nou model obiectual
- Obiectivul este simplificarea, detalierea sau optimizarea modelului iniţial, în conformitate cu cerinţele din specificaţie
- O transformare la nivelul modelului poate să adauge, să elimine sau să redenumească clase, operaţii, asocieri sau atribute
- Întreg procesul de dezvoltare poate fi considerat ca şi o succesiune de transformări de modele, începând cu modelul de analiză şi terminând cu cel obiectual de proiectare, fiecare astfel de transformare adăugând detalii care ţin de domeniul soluţiei
- Deşi aplicarea unei astfel de transformări poate fi, de cele mai multe ori, automatizată, identificarea tipului de transformare de aplicat, precum şi a claselor concrete implicate necesită raţionament şi experienţă

Transformări la nivelul modelului (cont.)

 Ex.10.1: utilizarea unei transformări pentru introducerea unei ierarhii de clase şi eliminarea redundanţei din modelul obiectual de analiză

Refactorizări

- O refactorizare reprezintă o transformare a codului sursă, care creşte inteligibilitatea sau modificabilitatea acestuia, fără a-i schimba comportamentul [Fowler, 2000]
 - O refactorizare are drept scop îmbunătăţirea design-ului unui sistem funcţional, focusându-se pe o anumită metodă sau pe un anumit câmp al unei clase
 - Pentru a asigura păstrarea neschimbată a comportamentului sistemului, o refactorizare se realizează incremental, paşii de refactorizare fiind intercalaţi cu teste
- Ex.10.2: Transformarea de model din Ex.10.1 corespunde unei serii de 3 refactorizări
 - 1. Refactorizarea Pull Up Field
 - Transferă câmpul email din subclase în superclasa User
 - 2. Refactorizarea *Pull Up Constructor Body*
 - Transferă codul de iniţializare din subclase în superclasă
 - 3. Refactorizarea Pull Up Method
 - Transferă metodele care utilizează câmpul email din subclase în superclasă

Paşii refactorizării Pull Up Field

- 1. Inspectează clasele *Player*, *LeagueOwner* şi *Advertiser*, pentru a certifica echivalenţa semantică a atributelor de tip *e-mail*. Redenumeşte atributele echivalente la *email*, dacă este necesar
- 2. Creează clasa publică *User*
- 3. Asignează clasa *User* ca şi superclasă pentru *Player*, *LeagueOwner* şi *Advertiser*
- 4. Adaugă câmpul protected email clasei User
- 5. Şterge câmpul email din clasele Player, LeagueOwner şi Advertiser
- 6. Compilează și testează

```
Before refactoring
                                          After refactoring
public class Player {
                                          public class User {
   private String email;
                                             protected String email:
    //...
                                          public class Player extends User {
public class LeagueOwner {
   private String eMail;
                                          public class LeagueOwner extends User
public class Advertiser {
                                             //...
   private String email_address;
                                          public class Advertiser extends User {
   //...
                                              //...
```

Paşii refactorizării Pull Up Constructor Body

- 1. Adaugă clasei *User* constructorul *User(String email)*
- 2. În constructor, asignează câmpului email valoarea transmisă ca și parametru
- 3. Înlocuieşte corpul constructorului clasei Player cu apelul super(email)
- 4. Compilează și testează
- 5. Repetă paşii 1-4 pentru LeagueOwner şi Advertiser

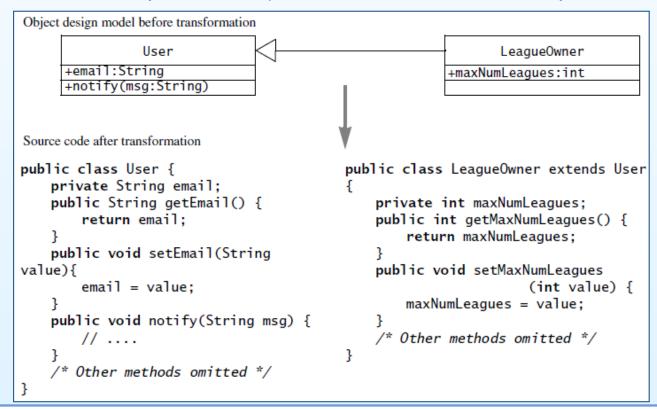
```
Before refactoring
                                         After refactoring
public class User {
                                         public class User {
                                             public User(String email) {
   private String email;
                                                 this.email = email:
public class Player extends User {
                                         public class Player extends User {
   public Player(String email) {
                                             public Player(String email) {
       this.email = email;
                                                 super(email);
       //...
                                             //...
public class LeagueOwner extends User
                                         public class LeagueOwner extends User
   public LeagueOwner(String email) {
                                             public LeagueOwner(String email) {
       this.email = email;
                                                 super(email);
       //...
public class Advertiser extends User {
                                         public class Advertiser extends User {
   public Advertiser(String email) {
                                             public Advertiser(String email) {
       this.email = email;
                                                 super(email);
   //...
                                             //...
```

Paşii refactorizării Pull Up Method

- 1. Examinează metodele din *Player* care utilizează câmpul *email*. Presupunem că *Player.notify()* utilizează acest câmp, însă nu foloseşte nici un alt câmp şi nici o altă operație specifice lui *Player*
- 2. Copiază metoda *notify()* în clasa *User* și recompilează
- 3. Şterge metoda *Player.notify()*
- 4. Compilează și testează
- 5. Repetă paşii 1-4 pentru *LeagueOwner* şi *Advertiser*

Inginerie directă

- Ingineria directă se aplică unei mulţimi de elemente din model şi rezultă într-o mulţime de instrucţiuni într-un limbaj de programare (cod sursă)
 - Scopul ingineriei directe este acela de a întreţine o corespondenţă între modelul obiectual de proiectare şi cod şi de a reduce numărul de erori introduse la implementare (diminuând astfel efortul de implementare)

Inginerie inversă

- Ingineria inversă se aplică unei mulţimi de elemente din codul sursă, rezultând într-o mulţime de elemente de model
 - Scopul ingineriei inverse este acela de a recrea modelul aferent unui sistem, ca urmare a inexistenţei/pierderii sale sau a lipsei de sincronizare a acestuia cu codul sursă
 - Este transformarea opusă ingineriei directe (creează o clasă UML pentru fiecare declaraţie de clasă din codul sursă, adaugă un atribut pentru fiecare câmp al clasei, o operaţie pentru fiecare metodă)
 - Dat fiind că, prin inginerie directă, se pierde informaţie din model (ex. asocierile sunt convertite în referinţe sau colecţii de referinţe), ingineria inversă nu va produce, de regulă, acelaşi model
 - Majoritatea instrumentelor CASE existente cu suport integrat pentru ingineria inversă oferă cel mult o aproximare care permite dezvoltatorului reconstituirea modelului iniţial

Principii de transformare

- 1. Fiecare transformare trebuie să vizeze optimizări din perspectiva unui singur criteriu
 - Ex.: o aceeaşi transformare nu poate avea drept scop diminuarea timpului de răspuns al sistemului şi creşterea inteligibilității codului
 - Încercarea de a adresa mai multe criterii printr-o aceeaşi transformare creşte complexitatea transformării şi oferă condiţii pentru introducerea unor erori
- 2. Fiecare transformare trebuie să fie locală
 - O transformare trebuie să afecteze doar un număr mic de metode/clase la un moment dat
 - O modificare la nivelul implementării unei metode nu va afecta clienţii acesteia
 - Dacă transformarea vizează o interfaţă, clienţii trebuie modificaţi pe rând
- 3. Fiecare transformare trebuie aplicată izolat de alte schimbări
 - Ex.: Adăugarea unei noi funcţionalităţi şi optimizarea codului existent nu se vor opera simultan

Principii de transformare (cont.)

4. Fiecare transformare trebuie urmată de validări aferente

- O transformare care operează doar asupra modelului trebuie urmată de modificarea diagramelor de interacţiune afectate de schimbarea de model efectuată şi de revizuirea cazurilor de utilizare aferente, pentru a certifica oferirea funcţionalităţii dorite
- O refactorizare trebuie urmată de execuţia cazurilor de test aferente claselor afectate de schimbările efectuate
- Introducerea unor noi funcţionalităţi trebuie urmată de proiectarea unor cazuri de test aferente

Optimizarea modelului obiectual de proiectare

- Are drept scop îndeplinirea criteriilor de performanţă ale sistemului (legate de timp de răspuns/execuţie sau spaţiu de memorare)
- Tipuri comune de optimizări
 - Optimizarea căilor de acces
 - Transformarea unor clase în atribute
 - Amânarea operaţiilor costisitoare
 - Memorarea (eng. caching) rezultatelor operaţiilor costisitoare
- Trebuie menţinut un echilibru între eficienţă şi claritate, întrucât transformările care vizează eficientizarea codului, au, de obicei, efecte negative asupra inteligibilităţii sistemului

Optimizarea căilor de acces

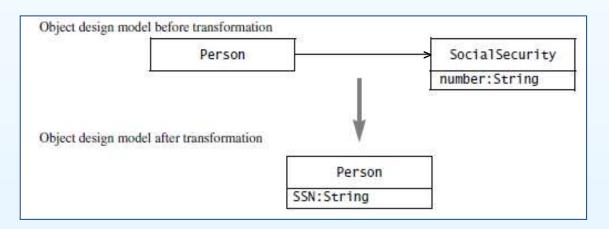
- Surse comune de ineficiență la nivelul unui model obiectual
 - Traversarea repetată a unui număr mare de asocieri
 - Traversarea asocierilor cu multiplicitate many
 - Plasarea eronată a unor atribute
- Rezolvarea acestor probleme conduce la un model cu asocieri redundante intenţionate, un număr mai mic de relaţii cu multiplicităţi many şi un număr mai mic de clase
- Traversarea repetată a unui număr mare de asocieri
 - Operaţiile care trebuie executate frecvent şi presupun traversarea unui număr mare de asocieri introduc probleme de eficienţă
 - Identificarea acestora se realizează urmărind diagramele de interacţiune aferente cazurilor de utilizare
 - Soluţia: introducerea unor asocieri directe, redundante, între entităţile interogate şi cele care interoghează
 - De cele mai multe ori, aceste transformări se aplică doar în urma testării sistemului, după confirmarea, la execuţie, a problemelor de eficienţă anticipate

Optimizarea căilor de acces (cont.)

- Traversarea asocierilor cu multiplicitate many
 - Soluţii: calificarea asocierilor în scopul reducerii multiplicităţii; ordonarea sau indexarea obiectelor de la capătul aferent multiplicităţii many
- Plasarea greşită a unor atribute
 - Apare ca şi rezultat al modelării excesive/exagerate în etapa de analiză
 - Soluţie: atribute ale unor clase fără comportament relevant (doar metode get/set) pot fi relocate în clasa apelantă
 - Astfel de relocări pot conduce la eliminare din model a unor clase
- ToDo:) Imaginaţi-vă câte o situaţie de fiecare dintre cele trei tipuri enumerate şi soluţia de modelare aferentă (model iniţial vs. model după transformare). Pentru obţinerea unui bonus la curs, trimiteţi răspunsul pe adresa vladi@cs.ubbcluj.ro până la finalul zilei in care a fost postat materialul de curs pe pagină.

Transformarea unor clase în atribute

- După restructurări/optimizări repetate ale modelului obiectual, unele clase vor rămâne cu un număr mic de atribute/operaţii
- Astfel de clase, atunci când sunt asociate cu o singură altă clasă, pot fi contopite cu aceasta, reducând astfel complexitatea modelului
- Ex.:

- Clasa SocialSecurity nu are comportament propriu netrivial şi nici asocieri cu alte clase, exceptând Person
- Astfel de transformări trebuie amânate până spre finalul fazei de proiectare/începutul fazei de implementare, atunci când responsabilităţile claselor sunt clare

Transformarea unor clase în atribute (cont.)

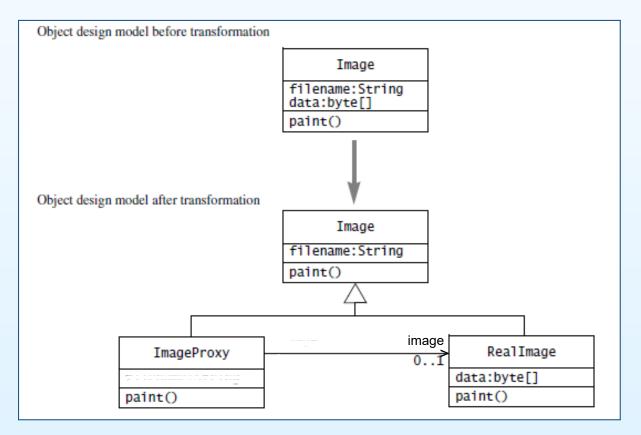
Acestei transformări îi corespunde unu caz particular al refactorizării *Inline* Class [Fowler, 2000]

Paşi refactorizării Inline Class

- Declară toate câmpurile şi metodele publice ale clasei sursă în clasa destinaţie
- Schimbă toate referințele spre clasa sursă către clasa destinație
- Schimbă numele clasei sursă, pentru a identifica eventualele referinţe nemodificate
- Compilează şi testează
- Şterge clasa sursă

Gestionare operațiilor costisitoare

- Operaţiile costisitoare, de tipul încărcării unor obiecte grafice, pot fi amânate până în momentul în care este necesară vizualizarea acestora
 - Soluţie: aplicarea şablonului Proxy
 - ∘ Ex.:

Gestionare operaţiilor costisitoare (cont.)

- Un obiect de tip *ImageProxy* (imagine surogat) ia locul obiectului *RealImage* (imagine reală), oferind aceeaşi interfaţă cu acesta
- Obiectul surogat răspunde la solicitări simple şi încarcă obiectul real doar în momentul în care i se apelează operaţia paint() (mesajul de desenare va fi apoi delegat obiectului imagine real)
- În cazul în care clienţii nu apelează paint(), obiectul imagine real nu va fi creat niciodata
- Rezultatele unor operaţii complexe, apelate frecvent, însă bazate pe valori care nu se schimbă sau se schimbă destul de rar, pot fi memorate la nivelul unor atribute private
 - Soluţia optimizează timpul de răspuns la apelul operaţiilor, însă consumă spaţiu de memorie suplimentar pentru stocarea unor informaţii redundante

Reprezentarea asocierilor

- UML: asocieri = mulţimi de legături între obiecte
- Limbaje de programare: referințe / colecții de referințe
- Implementarea asocierilor în cod ţine cont de navigabilitate, multiplicităţi, nume de roluri şi de semantica domeniului
 - Bidirecţionalitatea introduce dependenţe mutuale între clase (se traduce prin perechi de referinţe ce trebuie sincronizate)
 - o multiplicitatea one necesită o referință, cea many o colecție de referințe
 - o numele de roluri corespund numelor de câmpuri adăugate în clase

Asocieri unidirecţionale *one-to-one*

Model


```
public class Advertiser {
    private Account account;

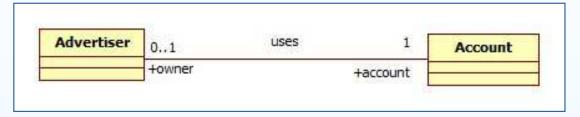
    public Advertiser()
    {
        account = new Account();
    }

    public Account getAccount()
    {
        return account;
    }

    // nu ofera setter
}
```

Asocieri bidirecţionale one-to-one

Model


```
public class Advertiser {
    /* The account field is initialized
    in the constructor
    and never modified */
    private Account account;

    public Advertiser()
    {
        account = new Account(this);
    }

    public Account getAccount()
    {
        return account;
    }
}
```

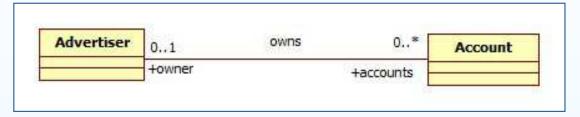
```
public class Account {
    /* The owner field is initialized
    in the constructor
    and never modified. */
    private Advertiser owner;

    public Account(Advertiser owner)
    {
        this.owner = owner;
    }

    public Advertiser getOwner()
    {
        return owner;
    }
}
```

Asocieri bidirecţionale *one-to-many*

Model


```
public class Advertiser {
    private Set<Account> accounts;

    public Advertiser()
    {
        accounts = new HashSet();
    }

    public void addAccount(Account account)
    {
        if(!accounts.contains(account))
        {
            accounts.add(account);
            account.internalSetOwner(this);
        }
}
```

```
public class Account {
   private Advertiser owner;

public void setOwner(Advertiser owner)
   {
      Advertiser oldOwner = this.owner;
      Advertiser newOwner = owner;
      if(oldOwner != null)
            oldOwner.internalRemoveAccount(this);
      if(newOwner != null)
            newOwner != null)
            newOwner .internalAddAccount(this);
      this.owner = newOwner;
}
```

Asocieri bidirecţionale *one-to-many* (cont.)

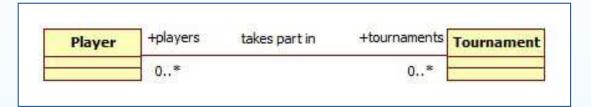
```
public void removeAccount(Account account)
     if (accounts.contains (account))
         accounts.remove(account);
         account.internalSetOwner(null);
void internalAddAccount(Account account)
     if(!accounts.contains(account))
         accounts.add(account);
void internalRemoveAccount (Account account)
     if (accounts.contains (account))
         accounts.remove(account);
public Set<Account> getAccounts()
   return Collections.unmodifiableSet(accounts);
```

```
void internalSetOwner(Advertiser owner)
{
    this.owner = owner;
}

public Advertiser getOwner()
{
    return owner;
}
```

Asocieri bidirecţionale many-to-many

Model


```
public class Player {
    private Set<Tournament> tournaments;

    public Player()
    {
        tournaments = new HashSet();
    }

    public void addTournament(Tournament tournament)
    {
        //pre: tournament != null
        if(!tournaments.contains(tournament))
        {
            tournaments.add(tournament);
            tournament.internalAddPlayer(this);
        }
    }
}
```

```
public class Tournament {

   private Set<Player> players;

   public Tournament()
   {
      players = new HashSet();
   }

   public void addPlayer(Player player)
   {
      //pre: player != null
      if(!players.contains(player))
      {
         players.add(player);
         player.internalAddTournament(this)
      }
}
```

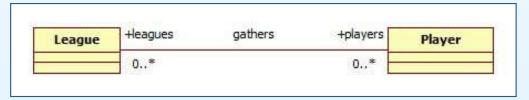
Asocieri bidirecţionale many-to-many (cont.)

```
public void removeTournament (Tournament tournament)
    //pre: tournament != null
    if(tournaments.contains(tournament))
      tournaments.remove(tournament);
      tournament.internalRemovePlayer(this);
void internalAddTournament(Tournament tournament)
    //pre: tournament != null
    if(!tournaments.contains(tournament))
      tournaments.add(tournament);
void internalRemoveTournament(Tournament tournament)
    //pre: tournament != null
    if(tournaments.contains(tournament))
      tournaments.remove(tournament);
public Set<Tournament> getTournaments()
    return Collections.unmodifiableSet(tournaments);
```

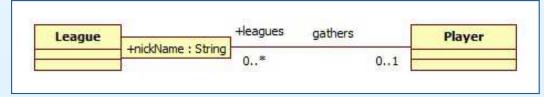
```
public void removePlayer(Player player)
    //pre: tournament != null
    if (players.contains(player))
      players.remove(player);
      player.internalRemoveTournament(this);
void internalAddPlayer(Player player)
    //pre: tournament != null
    if (!players.contains(player))
      players.add(player);
void internalRemovePlayer(Player player)
    //pre: tournament != null
    if (players.contains (player))
      players.remove(player);
public Set<Player> getPlayers()
    return Collections.unmodifiableSet(playe
```

Asocieri calificate

- Asocierile calificate sunt utilizate pentru a "reduce" multiplicitatea unui capăt many din cadrul unei asocieri one-to-many sau many-to-many
 - Calificatorul asocierii este un atribut al clasei din capătul many care se doreşte a fi redus, atribut care are valori unice în contextul asocierii, însă nu neapărat unice la nivel global
 - Ex.: Pentru a putea fi uşor identificaţi în cadrul unei ligi, jucătorii îşi pot alege un nickName care trebuie să fie unic în cadrul ligii (jucătorii pot avea nickName-uri diferite în ligi diferite, iar fiecare astfel de nickName nu trebuie să fie unic la nivel global)
 - Modelul înainte de transformare

Modelul după transformare

Asocieri calificate (cont.)

```
public class League {
    private Map<String, Player> players;
   public League()
       players = new HashMap();
    }
    public void addPlayer(String nickName, Player player)
       if(!players.containsKey(nickName))
            players.put(nickName, player);
            player.internalAddLeague(this);
   public Player getPlayer(String nickName)
        return players.get(nickName);
    }
   void internalAddPlayer(String nickName, Player player)
       if(!players.containsKey(nickName))
            players.put(nickName, player);
```

Asocieri calificate (cont.)

```
public class Player {
   private Set<League> leagues;
   public Player()
        leagues = new HashSet();
   public void addLeague (League league, String nickName)
        if(league.getPlayer(nickName) == null)
            leagues.add(league);
            league.internalAddPlayer(nickName, this);
    void internalAddLeague(League league)
        leagues.add(league);
```

Reprezentarea contractelor

Verificarea precondiţiilor

Precondiţiile trebuie verificate la începutul fiecărei metode, înaintea efectuării procesărilor caracteristice. În cazul în care precondiţia nu este adevărată, se va arunca o excepţie. Se recomandă ca fiecare precondiţie să corespundă unui tip particular de excepţie.

Verificarea postcondiţiilor

 Postcondiţiile trebuie verificate la sfârşitul fiecărei metode, după terminarea tuturor procesărilor caracteristice şi finalizarea schimbărilor de stare. În cazul în care contractul este violat, se va arunca o excepţie specifică.

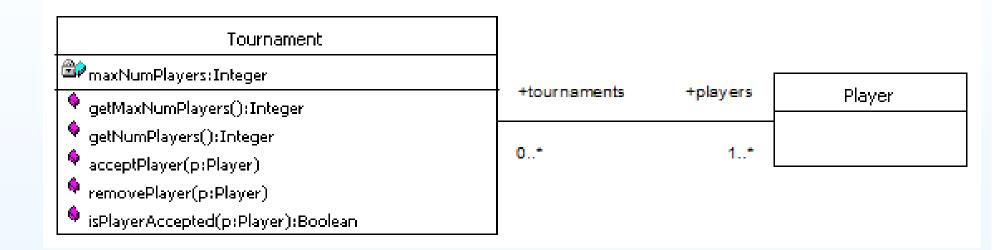
Verificarea invarianţilor

 Invarianţii se vor verifica odată cu postcondiţiile (la finalizarea fiecărei metode publice a clasei)

Moştenirea contractelor

 Codul de verificare al aserţiunilor trebuie încapsulat la nivelul unor metode specifice, pentru a permite apelarea acestora din subclase

Ex.: contract OCL


```
context Tournament
   inv maxNumPlayersPositive:
        self.getMaxNumPlayers[] > 0

context Tournament::acceptPlayer(p:Player)
   pre: self.getNumPlayers() < self.getMaxNumPlayers() and
        not self.isPlayerAccepted(p)
   post: self.isPlayerAccepted(p) and
        self.getNumPlayers() = self@pre.getNumPlayers() + 1</pre>
```

Ex.: implementarea contractului

```
public class Tournament {
//...
    private List players;
   public void acceptPlayer(Player p)
        throws KnownPlayer, TooManyPlayers, UnknownPlayer,
            IllegalNumPlayers, IllegalMaxNumPlayers
    {
        // check precondition!isPlayerAccepted(p)
        if (isPlayerAccepted(p)) {
            throw new KnownPlayer(p);
        // check precondition getNumPlayers() < maxNumPlayers
        if (getNumPlayers() == getMaxNumPlayers()) {
            throw new TooManyPlayers(getNumPlayers());
        // save values for postconditions
        int pre_getNumPlayers = getNumPlayers();
```

Ex.: implementarea contractului (cont.)

```
// accomplish the real work
    players.add(p);
    p.addTournament(this);
    // check post condition isPlayerAccepted(p)
    if (!isPlayerAccepted(p)) {
        throw new UnknownPlayer(p);
    // check post condition getNumPlayers() = @pre.getNumPlayers() + 1
    if (getNumPlayers() != pre_getNumPlayers + 1) {
        throw new IllegalNumPlayers(getNumPlayers()):
    // check invariant maxNumPlayers > 0
    if (getMaxNumPlayers() <= 0) {</pre>
        throw new IllegalMaxNumPlayers(getMaxNumPlayers());
//...
```

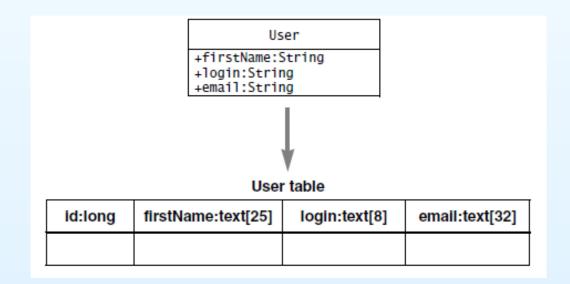
Reprezentarea contractelor (cont.)

- Dezavantaje ale unei implementări/monitorizări manuale exhaustive a indeplinirii contractelor
 - Efortul de codificare cod de verificare uneori mai complex decât logica operaţiei în sine
 - Şanse mari de introducere a unor erori
 - Posibilitatea de mascare a unor defecte în codul aferent funcţionalităţii în cazul în care cele două sunt scrise de către acelaşi programator
 - Dificultatea modificării codului în cazul modificării constrângerii
 - Probleme de performanţă la monitorizarea exhaustivă

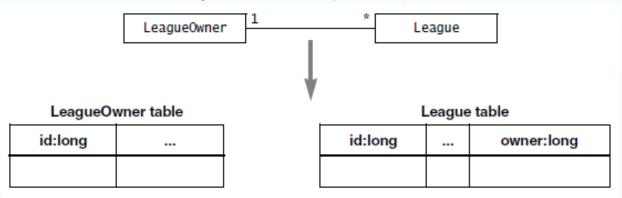
Soluţii

- Generarea automată a codului de verificare aferent contractelor folosind instrumente CASE dedicate (ex. OCLE)
- Monitorizarea selectivă
 - la testare toate aserţiunile
 - la exploatare selectiv, funcţie de performanţele dorite, gradul de încredere în calitatea codului şi natura critică a aplicaţiei

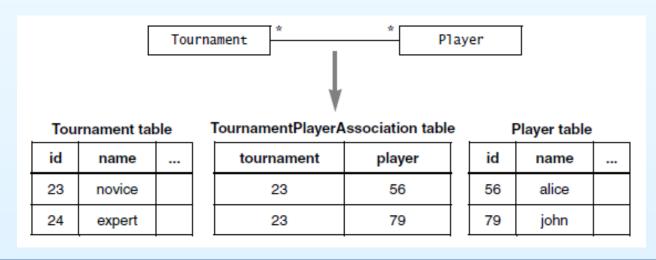
- Reprezentarea claselor şi atributelor
 - Fiecare clasă se reprezintă folosind un tabel cu acelaşi nume
 - Pentru fiecare atribut al clasei se adaugă în tabel o coloană cu acelaşi nume
 - Fiecare linie a unui tabel va corespunde unei instanțe a clasei
 - În mod ideal, cheia primară ar trebui sa fie un identificator unic (eventual autoincrement), diferit de atributele proprii ale clasei în cauză. Alegerea ca şi cheie a unui atribut (grup) caracteristice tipului de entitate este problematică în momentul în care apar modificări la nivelul domeniului aplicaţiei

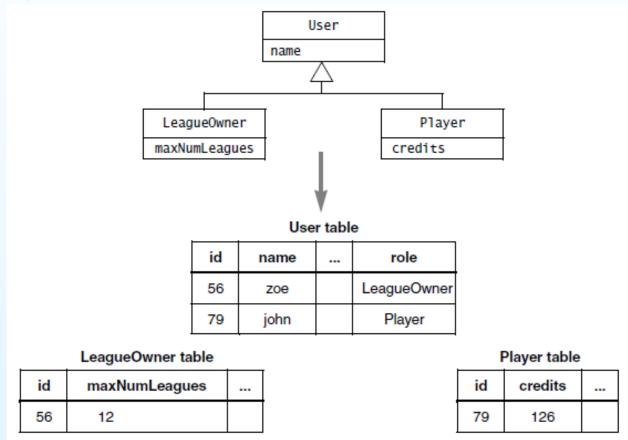
- Reprezentarea asocierilor
 - Asocierile one-to-one şi one-to-many se reprezintă folosind chei străine

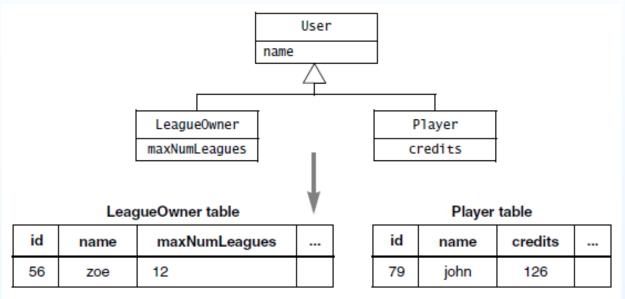
Asocierile many-to-many se reprezintă folosind tabele de legătură

- Reprezentarea moştenirii
 - Mapare verticală

Mapare orizontală

- Mapare verticală vs. mapare orizontală = modificabilitate vs. performanţă
 - Maparea verticală: adăugarea unui atribut în clasa de bază => adăugarea unei coloane în tabelul aferent; adăugarea unei noi clase derivate => definirea unui tabel cu atributele proprii ale acesteia; fragmentarea obiectelor individuale => interogări mai lente

 Maparea orizontală: adăugarea unui atribut în clasa de bază => adăugarea unei coloane în fiecare dintre tabelele aferente claselor derivate; adăugarea unei noi clase derivate => definirea unui tabel cu atributele proprii + cele moştenite; nefragmentarea obiectelor individuale => interogări rapide

Referințe

• [Fowler, 2000] M. Fowler, *Refactoring: Improving the Design of Existing Code*, Addison-Weslwy Reading, MA, 2000.